

קיצור הדף היומי

יום רביעי, כ"ז באדר ב' תשפ"ב

יבמות • כג

אחות או בן משפחה ומהנכרית

לרבי"י: 'ערות בת אשת אביך' - מי שיש אישות לאביך בה, ולא 'אחותו משפחה ומהנכרית'.

ואין לומר: ולא 'אחותו מאנוסה', שמצאנו שפירש רבא קרא: 'ערות בת בןך או בת בתך' באונסין, וה"ה אחותו אסורה באנוסה, ואין לומר: ולא 'חייבי לאוין' - שתופס בהם קידושין, מ'אהובה ושנואה', ואין לומר: ולא 'חייבי כריתות' - ד'ערות אחותך.. מולדת בית או מולדת חוץ' - שאומרים לאביך 'הוצא', ומ"מ 'אחותך היא', ומסתבר לרבות 'כריתות' שתופס קידושין בעלמא, ולא 'שפחה ונכרית' שלא תופס וכשמתגיירת ותופס היא גופא אחרינא.

ולכו"ע: שפחה מ'האשה וילדיה תהיה לארוניה'.

וצריכי תרווייהו: נכרית אף דיש לה חייס, ושפחה אף דשייכא במצוות, ורבנן: שפחה - כנ"ל, נכרית מרשב"י: 'כי יסיר את בןך מאחרי' - בןך מישראלית קרוי בןך, אבל מהנכרית קרוי בנה.

רבינא ש"מ: בן בתך מהנכרי קרוי בןך.

ואין להוכיח: דגוי ועבד על בת ישראל ולד כשר, דפסול ולא ממזר. והפסוק בכל אומות: 'ליסיר' לרבות כל המסירים וכר"ש דדרש טעם קרא.

מי שקידש אחת משתי אחיות, ואין יודע אי זה קידש - נותן גט לזו וגט לזו,

מת, ולו אח אחד - חולץ לשתיהן,

שנים - אחד חולץ ואחד מייבם, כנסו - אין מוציאין מידם.

שנים שקדשו שתי אחיות, ולא יודעים אי זו קידשו -

זה נותן שני גיטין וזה נותן שני גיטין,

מתו, לזה אח ולזה אח - זה חולץ לשתיהן וזה חולץ לשתיהן,

לזה אחד ולזה שנים - היחיד חולץ לשתיהן,

והשנים אחד חולץ ואחד מייבם, כנסו - אין מוציאין מידם.

לזה שנים ולזה שנים -

אחיו של זה חולץ לאחת ואחיו של זה חולץ לאחת,

אחיו של זה מייבם חלוצת זה ואחיו של זה מייבם חלוצת זה,

קדמו שנים וחלצו - לא יייבמו השנים, אלא אחד חולץ ואחד מייבם,

קדמו וכנסו - אין מוציאין מידם.

אין להוכיח: 'קדושין שאין מסורין לביאה - קידושין',

- שב'הוכרו ולבסוף נתערבו', ודייקא: ואינו 'יודע' ולא 'ידוע'.

והחידוש - בסיפא: אחד חולץ ואחד מייבם - ולא ליבומי ברישא

- דשמא פגע ב'אחות זקוקתו'.

והחידוש ב'שנים שקידשו': לזה אחד ולזה שנים,

היחיד חולץ לשתיהן, והשנים אחד חולץ ואחד מייבם,

וקמ"ל: שלא גזור תרי אטו חד,

וכן: שלא יייבם לפני שהיחיד חלץ, דשמא יפגע ב'יבמה לשוק'.

והחידוש ב'לזה שנים ולזה שנים': שאף ששניהם מייבמים לא גזור

שמה יייבם בלא חליצה.

ויקשה: דד' אחין, שנים נשואין ב' אחיות, ומתו,

חולצות ולא מתייבמות, ואם קדמו וכנסו - יוציאו!

ומתרץ: למ"ד 'יש זיקה' יש זיקה, ולמ"ד 'אסור לבטל מצות יבמין'

- אסור לבטל, [וכיון ש'נאסרה שעה אחת - אסורה לעולם'],

אבל כאן כ"א שמא שלו נזדמנה לו, וכן לא שייך 'נאסרה שעה אחת'.

קדמו וכנסו אין מוציאין מידם. תנ"י: אף בשניהם כהנים,

דחלוצה דרבנן ובספק לא גזרו, ו'ואשה' לרבות חלוצה אסמכתא.

להנצחה

לינק להצטרפות